

ผลจากการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้ง 4 พบว่า แหล่งเรียนรู้มีการพัฒนาดีขึ้นมา สภาพบรรยากาศเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติได้จริง อุปกรณ์เหมาะสม พร้อมใช้งาน และเป็นไปตามความต้องการของคณะครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกกระบวนการตั้งแต่ขั้นร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมกำกับ ติดตาม และร่วมปรับปรุงแก้ไขทุกคนมีความรู้สึภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และมีความพึงพอใจในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในครั้งนี่มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับบุษบา ช่วยแสง (2553 : 75-86) ได้ศึกษาการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนบ้านหนองอ้อน้อย อำเภอนองวัวของจังหวัดอุดรธานีโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมผลการศึกษาพบว่าแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนบ้านหนองอ้อน้อยที่ได้รับการพัฒนาคือสวนสมุนไพรในครัวจำนวน 1 แปลงพื้นที่ 150 ตารางเมตรมีป้ายอธิบายชื่อสามัญชื่อวิทยาศาสตร์ของพืชสรรพคุณทางยาการใช้ประโยชน์ในการประกอบอาหารและใช้เป็นยารักษาโรคสวนหย่อมเรขาคณิตจำนวน 1 สวนพื้นที่ 90 ตารางเมตรประกอบด้วยรูปเรขาคณิตทำเป็นสวนหินพื้นหินกรวดมีป้ายบอกชื่อและคุณสมบัติของรูปเรขาคณิตต่าง ๆ โรงเรียนร่มรื่นสวยงามและสอดคล้องกับ เกษม คำบุตตา (2550 : 123-129) ได้ศึกษาการพัฒนาหอปฏิบัติธรรมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม อำเภอมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลของการศึกษาพบว่า บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ และสอดคล้องกับทัศนีย์ เป็นสูงเนิน (2552 : 78) ได้ศึกษาการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาโรงเรียนห้วยางอำเภอมือง จังหวัดนครราชสีมา สรุปผลการศึกษาพบว่า แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาหลังการพัฒนา แหล่งเรียนรู้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ และยังสอดคล้องกับพรรณี เสียงบุญ (2553 : 118-119) ได้ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเรื่องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านหนองบัวคู อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาหลังการพัฒนา มีสภาพบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และสอดคล้องกับ ทศพร สิทธิธนะชัย (2552 : 197-200) ได้ศึกษาการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอู่หม่าประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการศึกษาพบว่าแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาหลังการพัฒนา บุคลากรมีความรู้และความเข้าใจในการใช้แหล่งเรียนรู้ และบรรยากาศของแหล่งเรียนรู้เอื้อต่อการเรียนการสอน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของในการพัฒนาการแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา โรงเรียนวัดบ้านสำราญราษฎร์

สรุปผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของในการพัฒนาการแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา โรงเรียนวัดบ้านสำราญราษฎร์ จากการสอบถามความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้แหล่งเรียนรู้ประกอบด้วย ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.65 สอดคล้องกับพรรณิ เสี่ยงบุญ (2553 : 118-119) ได้ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเรื่องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านหนองบัวคู อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นต่อการการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านหนองบัวคู อำเภอนาดูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ของนักเรียน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด และและสอดคล้องกับ ทศพร สิทธิธนะชัย (2552 : 197-200) ได้ศึกษาการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอุมหม่าประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการศึกษาพบว่าผลการพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนทั้งสภาพแวดล้อม จำนวนทรัพยากรและคณะกรรมการ อยู่ในระดับมากที่สุดและยังสอดคล้องกับทัศนีย์ เป็นสูงเนิน (2552 : 78) ได้ศึกษาการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาโรงเรียนห้วยยางอำเภอมือง จังหวัดนครราชสีมา ผลการประเมินการพัฒนากลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับบุษบา ช่วยแสง (2553 : 75-86) ได้ศึกษาการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนบ้านหนองอ้นน้อยอำเภอนองว้าวของจังหวัดอุดรธานีโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมผลการศึกษาพบว่าความพึงพอใจต่อการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนบ้านหนองอ้นน้อยของผู้ร่วมวิจัยโดยรวมพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการพัฒนาแหล่งเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนวัดบ้านสำราญราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอเพื่อนำไปใช้

1.1 จากการศึกษาผลการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งโรงเรียนวัดบ้านสำราญราษฎร์ไม่ผ่านการ

ประเมินและสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้ให้ข้อเสนอแนะให้พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่แล้ว ให้มีสภาพที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จากข้อเสนอแนะดังกล่าวโรงเรียนสามารถนำมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อใช้เป็นหลักฐานยืนยันว่าทางโรงเรียนให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา และได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามคำแนะนำของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งในการประเมินในครั้งต่อไป โรงเรียนสามารถนำมาใช้อ้างอิงเป็นหลักฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.2 ผลการวิจัยพบว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เป็นเวทีหนึ่งในการระดมความคิดเห็นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ยอมรับความคิดเห็นของแต่ละคน โดยเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา เพื่อรับรู้สภาพปัญหา ความต้องการร่วมกัน ตั้งแต่เริ่มการร่วมคิด ร่วมวางแผนแก้ไขปัญหาร่วมปฏิบัติ ร่วมกำกับติดตาม ประเมินผลจนบรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนา ดังนั้น ในการจัดทำกิจกรรมหรือพัฒนางานในด้านต่าง ๆ ควรมีการจัดประชุมแลกเปลี่ยนแนวความคิด เพื่อหากรอบวิธีการในการพัฒนา โดยใช้แนวความคิดทางวิชาการเป็นหลักในการยึดถือปฏิบัติและนำแนวความคิดของชุมชน บุคลากรในองค์กรมารวมพัฒนาในและแก้ไขปัญหาในองค์กรของตนเอง ด้วยพลังของตนเองโดยยึดภูมิปัญญาของแต่ละท้องถิ่นในการแก้ไขและพัฒนา

1.3 ผลการวิจัยพบว่า แหล่งเรียนรู้มีสภาพบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน และสามารถลงมือปฏิบัติได้จริง ส่งผลให้นักเรียนได้รับความรู้ทักษะจากประสบการณ์ตรง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและถูกวิธี ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนนอกจากการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้วควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติได้จริง ซึ่งการได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริง ทำจริงสัมผัสจากของจริงทำให้นักเรียนเกิดทักษะ และจดจำได้อย่างคงทน เพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้มากขึ้น

2. ข้อเสนอเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในโรงเรียนเท่านั้นควรศึกษาแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่สามารถนำมาใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนโดยเฉพาะแหล่งเรียนรู้ด้านบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สามารถนำมาใช้เป็นหลักสูตรท้องถิ่นและรักษาไว้ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้คู่ชุมชน

2.2 การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยควรศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่โรงเรียนและชุมชนสามารถใช้ แหล่งเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างยั่งยืนโดยการขยายให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ระหว่าง โรงเรียนกับโรงเรียน หรือจัดทำเป็นแหล่งเรียนรู้ในระดับกลุ่มโรงเรียนให้โรงเรียนในกลุ่มสามารถ เข้ามาศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยจัดทำเป็นฐานแหล่งเรียนรู้ให้โรงเรียนในกลุ่มจัดกิจกรรมหรือ ตารางเรียนหมุนเวียนกันเข้าศึกษาหาความรู้เป็นรายสัปดาห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY